

בראשית / בראשית

בראשית א

א בראשית ברא אלהים את
 ב השמים ואת הארץ: והארץ
 היתה תהו ובהו וחשך על-פני
 תהום ורוח אלהים מרחפת
 ג על-פני המים: ויאמר אלהים
 ד יהי אור ויהי-אור: וירא
 אלהים את-האור כי-טוב
 ויבדל אלהים בין האור ובין
 ה החשך: ויקרא אלהים | לאור
 יום ולחשך קרא לילה ויהי-
 ערב ויהי-בקר יום אחד:
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך
 המים ויהי מבדיל בין מים
 ז למים: ויעש אלהים את-
 הרקיע ויבדל בין המים אשר
 מתחת לרקיע ובין המים אשר
 ח מעל לרקיע ויהי-כן: ויקרא
 אלהים לרקיע שמים ויהי-
 ערב ויהי-בקר יום שני:
 ויאמר אלהים יקוו המים
 מתחת השמים אל-מקום
 אחד ותראה היבשה ויהי-כן:
 ויקרא אלהים | ליבשה ארץ
 ולמקווה המים קרא ימים
 יא וירא אלהים כי-טוב: ויאמר
 אלהים תדשא הארץ דשא

עשב מזריע זרע עץ פרי עשה
 פרי למינו אשר זרעו-בו על-
 ב הארץ ויהי-כן: ותוצא הארץ
 דשא עשב מזריע זרע למינהו
 ועץ עשה-פרי אשר זרעו-בו
 למינהו וירא אלהים כי-טוב:
 ג ויהי-ערב ויהי-בקר יום
 * שלישי:
 ויאמר אלהים יהי מארת
 ברקיע השמים להבדיל בין
 היום ובין הלילה והיו לאת
 ולמועדים ולימים ושנים:
 ט והיו למאורת ברקיע השמים
 להאיר על-הארץ ויהי-כן:
 טו ויעש אלהים את-שני המארת
 הגדלים את-המאור הגדל
 לממשלת היום ואת-המאור
 הקטן לממשלת הלילה ואת
 יי הכוכבים: ויתן אתם אלהים
 ברקיע השמים להאיר על-
 יח הארץ: ולמשל ביום ובלילה
 ולהבדיל בין האור ובין החשך
 יט וירא אלהים כי-טוב: ויהי-
 ערב ויהי-בקר יום רביעי:
 כ ויאמר אלהים ושרצו המים
 שרץ נפש חיה ועוף יעופף
 על-הארץ על-פני רקיע
 כא השמים: ויברא אלהים את-

התנינם הגדלים ואת כל-נפש
 החיה | הרמשת אשר שרצו
 המים למינהם ואת כל-עוף
 כנף למינהו וירא אלהים
 כב כי-טוב: ויברך אתם אלהים
 לאמר פרו ורבו ומלאו את-
 המים בימים והעוף ירב
 כג בארץ: ויהי-ערב ויהי-בקר
 יום חמישי:
 כד ויאמר אלהים תוצא הארץ
 נפש חיה למינה בהמה רמשה
 וחית-ארץ למינה ויהי-כן:
 כה ויעש אלהים את-חית הארץ
 למינה ואת-הבהמה למינה
 ואת כל-רמש האדמה למינהו
 כו וירא אלהים כי-טוב: ויאמר
 אלהים נעשה אדם בצלמנו
 כדמותנו וירדו בדגת הים
 ובעוף השמים ובבהמה ובכל-
 הארץ ובכל-הרמש הרמש
 כז על-הארץ: ויברא אלהים |
 את-האדם בצלם
 אלהים ברא אתו זכר ונקבה
 ח ברא אתם: ויברך אתם אלהים
 ויאמר להם אלהים פרו ורבו
 ומלאו את-הארץ וכבשה
 ורדו בדגת הים ובעוף השמים
 ובכל-חיה הרמשת על-
 כט הארץ: ויאמר אלהים הנה

נִתְּנִי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב | זרע
 זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ
 וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ
 פְּרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה
 לֹא-אֲכַלְהָ: וְלִכְל-חַיֵּי הָאָרֶץ
 וְלִכְל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְל
 רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ
 חַיָּה אֶת-כָּל-יֹרֵק עֵשֶׂב לֹאֲכַלְהָ
 וְיִהְיֶה-כֵן: וִירָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-
 אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד
 וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
 הַשְּׁשִׁי:

ב א וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-
 ב צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-
 ג מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל-
 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים
 לַעֲשׂוֹת:

ד שני אֱלֹהַ תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ ס
 הַבְּרָאָה בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה
 ה אֱלֹהִים אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וְכָל
 שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ
 וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח
 כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים
 עַל-הָאָרֶץ וְאִם אֵין לַעֲבֹד

ו אֶת-הָאָדָמָה: וְאִד יַעֲלֶה מִן-
 הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי
 ז אֲדָמָה: וַיִּצְרַח יְהוָה אֱלֹהִים
 אֶת-הָאָדָם עֹפֵר מִן-הָאָדָמָה
 וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי
 ח האָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטֵּעַ יְהוָה
 אֱלֹהִים גֶּן-בְּעֵדֵן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם
 שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יִצְרַח:
 ט וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן-
 הָאָדָמָה כָּל-עֵץ נְחֹמֵד לְמִרְאֵה
 וטוֹב לְמֵאֲכַל וְעֵץ הַחַיַּיִם בְּתוֹךְ
 י הָגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע: וְנָהָר
 יֵצֵא מֵעֵדֵן לְהִשְׁקוֹת אֶת-הָגֶן
 וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבַּעַה
 יא רְאשִׁיִּם: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
 הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-אָרֶץ
 יב הַחַוִּילָה אֲשֶׁר-שֵׁם הַזֶּהָב: וְזָהָב
 הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שֵׁם הַבְּדֹלַח
 יג וְאֲבֵן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם-הַנְּהָר
 הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת
 יד כָּל-אָרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנְּהָר
 הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַהֶלֶךְ
 קְדֵמַת אֲשׁוּר וְהַנְּהָר הַרְבִּיעִי
 טו הוּא פָּרָת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים
 אֶת-הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ בְּגֵן-עֵדֵן
 טז לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה: וַיִּצְוֵה יְהוָה
 אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל
 יז עֵץ-הָגֶן אֲכַל תֹּאכַל: וּמֵעֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל
 מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכַלְהָ מִמֶּנּוּ מוֹת

ח תִּמּוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
 לֹא-טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבִדּוֹ
 ט אֶעֱשֶׂה-לוֹ עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּצְרַח
 יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה
 כָּל-חַיֵּי הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל-עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם
 לְרִאֲוֹת מֵה-יִקְרָא-לוֹ וְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ
 כ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם
 שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וְלַעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל חַיֵּי הַשָּׂדֶה
 וְלָאָדָם לֹא-מִצָּא עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ:
 כא וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים | תְּרַדְמָה
 עַל-הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת
 מִצְלַעְתּוֹ וַיִּסְגֵּר בְּשָׂר תַּחְתְּנָהּ:
 כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים | אֶת-הַצֶּלַע
 אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה
 כג וַיִּבְאֶה אֶל-הָאָדָם: וַיֹּאמֶר
 הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֵצִים
 מֵעֲצָמַי וּבִשָׂר מִבְּשָׂרִי לָזָאת
 יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְהָ-
 כד זֹאת: עַל-כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת-
 אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
 כה וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם
 עֶרְוִיִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא
 ג אִתְּבַשְׁשׁוּ: וְהַנַּחֵשׁ הִיָּה עֶרְוִים
 מִכָּל חַיֵּי הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-
 הָאִשָּׁה אַף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים לֹא
 ב תֹּאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן: וְתֹאמַר

היה כאחד מִפְּנֵי לְדַעַת טוֹב
וְרַע וְעַתָּה | פִּן־יִשְׁלַח יְדוֹ וְלִקַּח
גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי
כִּי לְעֹלָם: וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים
מִגֶּן־עֵדֶן לְעַבְדֵי אֶת־הָאֲדָמָה
כִּי אֲשֶׁר לִקַּח מִשָּׁם: וַיִּגְרַשׁ אֶת־
הָאָדָם וַיִּשְׁפֹּן מִקְדָּם לְגֶן־עֵדֶן
אֶת־הַפְּרִיָּים וְאֶת־הַחֵרֶב
הַמֵּתֵפֶכֶת לְשַׁמְרֵי אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ
הַחַיִּים:

ד א וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה
אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן
וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה:
ב וַתִּסַּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־
הָבֶל וַיְהִי־הֵבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן
ג הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: וַיְהִי מִקֵּץ
יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה
ד מִנְחָה לַיהוָה: וְהֵבֶל הֵבִיא גַם־
הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֲלִבְהֵן
וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הֵבֶל וְאֶל־
ה מִנְחָתוֹ: וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ
לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ
ו יִפְּנוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן
לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ:
ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאת וְאִם־
לֹא תֵיטִיב לִפְתָּח חַטָּאת רֹבֵץ
וְאֵלֶיךָ תִּשְׁקָטוּ וְאַתָּה תִּמְשַׁל־
ח בּוֹ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֵבֶל אָחִיו
וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בְּשָׂדֵה וַיִּקֶּם
קַיִן אֶל־הֵבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ:

לְאִשָּׁה מֵה־זֹאת עֲשִׂית וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה הִנְחַשׁ הִשְׂאִנִּי וְאָכַל:
י ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים | אֶל־
הִנְחַשׁ כִּי עֲשִׂית זֹאת אֲרוּר
אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיַּת
הַשָּׂדֶה עַל־גֹּחֲזֵךְ תֵּלֵךְ וְעַפְר
ט ו תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ: וְאִיבָה |
אִשִּׁית בִּינְךָ וּבִין הָאִשָּׁה וּבִין
זֶרְעֶךָ וּבִין זֶרְעָהּ הוּא יִשׁוּפֶךָ
רִאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפְנָה עִקֵּב:

ט ז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה
אַרְבֵּה עֲצָבוֹנֶךָ וְהָרְנֶךָ בְּעֵצֵב
תֵּלְדוּ בָנִים וְאֶל־אִישְׁךָ
תִּשְׁוָקֶתְךָ וְהוּא יִמְשַׁל־בְּךָ:
י וּלְאָדָם אָמַר כִּי־שָׁמַעַת
לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבוּרָהּ
בְּעֵצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
י א וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ
י ט אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: בְּזַעַת אִפְּיֶךָ
תֹּאכַל לֶחֶם עוֹד שׁוֹבֵף אֶל־
הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקַּחְתָּ כִּי־
עִפְר אַתָּה וְאֶל־עִפְר תִּשׁוּב:
כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה
כ א כִּי הוּא הִיְתָה אִם־כָּל־חַי: וַיַּעַשׂ
יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כְּתֻנּוֹת עוֹר וַיַּלְבָּשֵׁם:

כ ב וַיֹּאמֶר | יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם ס

הָאִשָּׁה אֶל־הַנְּחַשׁ מִפְּרִי עֵץ־
ג הַגֶּן נֹאכַל: וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ־הַגֶּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא
תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶן־
ד תִּמְתּוּן: וַיֹּאמֶר הִנְחַשׁ אֶל־
ה הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תִּמְתּוּן: כִּי
יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכַלְכֶם
מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם
ו כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וְרָע: וַתֵּרָא
הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל
וְכִי תֵאוֹה־הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד
הָעֵץ לְהִשְׁפִּיל וְתִקַּח מִפְּרִיו
וְתֹאכַל וַתֵּתֶן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ
ז וַיֹּאכַל: וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם
וַיִּדְעוּ כִּי עִירְמִם הֵם וַיִּתְּפוּרוּ
עֲלֵה תֵאנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חִגְרֹת:
ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים
מִתְהַלֵּךְ בְּגֵן לְרִיחַ הַיּוֹם
וַיִּתְּחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי
יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן:
ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם
י וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיבָה: וַיֹּאמֶר אֶת־
קוֹלִי שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וְאִירָא כִּי־
יא עִירַם אֲנִכִּי וְאֲחַבֵּא: וַיֹּאמֶר מִי
הֲגִיד לָךְ כִּי עִירַם אַתָּה הַמֶּן־
הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי
י ב אֲכַל־מִמֶּנּוּ אָכַלְתָּ: וַיֹּאמֶר
הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה
עִמָּדִי הוּא נָתַתָּה־לִּי מִן־הָעֵץ
י ג וְאָכַל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים

ויחי-שת חמש שנים
 ומאת שנה וילד את-אנוש:
 ויחי-שת אחרי הולידו את-
 אנוש שבע שנים ושמנה
 מאות שנה וילד בנים ובנות:
 ויהיו כל-ימי-שת שתים
 עשרה שנה ותשע מאות
 שנה וימת:
 ויחי אנוש תשעים שנה
 וילד את-קינן: ויחי אנוש
 אחרי הולידו את-קינן חמש
 עשרה שנה ושמנה מאות
 שנה וילד בנים ובנות: ויהיו
 כל-ימי אנוש חמש שנים
 ותשע מאות שנה וימת:
 ויחי קינן שבעים שנה
 וילד את-מהללאל: ויחי קינן
 אחרי הולידו את-מהללאל
 ארבעים שנה ושמנה מאות
 שנה וילד בנים ובנות: ויהיו
 כל-ימי קינן עשר שנים ותשע
 מאות שנה וימת:
 ויחי מהללאל חמש
 שנים ושישים שנה וילד את-
 ירד: ויחי מהללאל אחרי
 הולידו את-ירד שלשים שנה
 ושמנה מאות שנה וילד בנים
 ובנות: ויהיו כל-ימי מהללאל
 חמש ותשעים שנה ושמנה
 מאות שנה וימת:

כא ושם אחיו יובל הוא היה אבי
 כב כל-תפש כנור ועוגב: וצלה
 גם-הוא ילדה את-תובל קין
 לטש כל-חרש נחשת וברזל
 ואחות תובל-קין נעמה:
 כג ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
 שמען קולי נשי למך האזנה
 אמרתי כי איש הרגתי לפעמי
 כד וילד לחברתי: כי שבעתים
 יקם-קין ולמך שבעים
 כה ושבעה: וידע אדם עוד את-
 אשתו ותלד בן ותקרא את-
 שמו שת כי שת-לי אלהים
 זרע אחר תחת הבל כי הרגו
 כו קין: ולשת גם-הוא ילד-בן
 ויקרא את-שמו אנוש אז
 הוחל לקרא בשם יהוה:
 ה'א זה ספר תולדת אדם ס
 פיוס ברא אלהים אדם בדמות
 ב אלהים עשה אתו: זכר ונקבה
 בראם ויברך אתם ויקרא את-
 ג שמם אדם ביום הבראם: ויחי
 אדם שלשים ומאת שנה וילד
 בדמותו כצלמו ויקרא את-
 ד שמו שת: ויהיו ימי-אדם
 אחרי הולידו את-שת שמנה
 מאת שנה וילד בנים ובנות:
 ה ויהיו כל-ימי אדם אשר-חי
 תשע מאות שנה ושלושים
 שנה וימת:

ט ויאמר יהוה אל-קין אי הבל
 אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
 י אחי אנכי: ויאמר מה עשית
 קול דמי אחיך צעקים אלי
 יא מן-האדמה: ועתה ארור אתה
 מן-האדמה אשר פצתה את-
 פיה לקחת את-דמי אחיך
 יב מידך: כי תעבד את-האדמה
 לא-תספק תת-פחה לך נע ונד
 יג תהיה בארץ: ויאמר קין אל-
 יד יהוה גדול עוני מנשא: הן
 גרשת אתי היום מעל פני
 האדמה ומפניך אסתר והייתי
 נע ונד בארץ והיה כל-מצאי
 טו יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן
 כל-הרג קין שבעתים יקם
 וישם יהוה לקין אות לבלתי
 טז הפות-אתו כל-מצאו: ויצא
 קין מלפני יהוה וישב בארץ-
 יז נוד קדמת-עדן: וידע קין את-
 אשתו ותהר ותלד את-חנוך
 ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
 יח כשם בנו חנוך: וילד לחנוך
 את-עירד ועירד ילד את-
 מחויאל ומחויאל ילד את-
 מתושאל ומתושאל ילד את-
 חמישי
 יט למך: ויפקח-לו למך שתי נשים
 שם האחת עדה ושם השנית
 כ צלה: ותלד עדה את-יובל הוא
 היה אבי ישב אהל ומקנה:

ס"א מנשוא

ג בחרו: ויאמר יהוה לא-ידון
 ויחי באדם לעולם בשגם הוא
 בשר והיו ימיו מאה ועשרים
 ד שנה: הנפלים היו בארץ
 בימים ההם וגם אחרי-כן
 אשר יבאו בני האלהים אל-
 בנות האדם וילדו להם המה
 הגברים אשר מעולם אנשי
 השם:

ה וירא יהוה כי רפה רעת האדם
 בארץ וכל-יצר מחשבת לבו
 ורק רע כל-היום: וינחם יהוה
 כי-עשה את-האדם בארץ
 ז ויתעצב אל-לבו: ויאמר יהוה
 אמחה את-האדם אשר-
 בראתי מעל פני האדמה
 מאדם עד-בהמה עד-רמש
 ועד-עוף השמים כי נחמתי כי
 ח עשיתם: ונח מצא חן בעיני
 יהוה:

כו שנה וילד בנים ובנות: ויהיו
 כל-ימי מתושלח תשע
 וששים שנה ותשע מאות
 שנה וימת:
 כח ויחי-למך שתים
 ושמנים שנה ומאת שנה וילד
 כט בן: ויקרא את-שמו נח לאמר
 זה נחמנו ממעשנו ומעצבון
 ידינו מן-האדמה אשר אררה
 ל יהוה: ויחי-למך אחרי הולידו
 את-נח חמש ותשעים שנה
 וחמש מאת שנה וילד בנים
 לא ובנות: ויהי כל-ימי-למך שבע
 ושבעים שנה ושבע מאות
 שנה וימת:
 לב ויהי-נח בן-חמש מאות
 שנה וילד נח את-שם את-חם
 ואת-יפת: ויהי כי-החל האדם
 לרב על-פני האדמה ובנות
 ב ילדו להם: ויראו בני-האלהים
 את-בנות האדם כי טובת הנה
 ויקחו להם נשים מכל אשר

יח ויחי-ירד שתים וששים
 שנה ומאת שנה וילד את-
 יט חנוך: ויחי-ירד אחרי הולידו
 את-חנוך ששנה מאות שנה
 כ וילד בנים ובנות: ויהיו כל-
 ימי-ירד שתים וששים שנה
 ותשע מאות שנה וימת:
 כא ויחי חנוך חמש וששים
 שנה וילד את-מתושלח:
 כב ויתהלך חנוך את-האלהים
 אחרי הולידו את-מתושלח
 שלש מאות שנה וילד בנים
 כג ובנות: ויהי כל-ימי חנוך
 חמש וששים שנה ושלש
 כד מאות שנה: ויתהלך חנוך
 את-האלהים ואיננו כי-לקח
 אתו אלהים:
 שביעי כה ויחי מתושלח שבע
 ושמנים שנה ומאת שנה
 כו וילד את-למך: ויחי מתושלח
 אחרי הולידו את-למך שתים
 ושמנים שנה ושבע מאות